

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Cincizecimii, a Pogorârii Duhului Sfânt

Eu sunt Cel ce sunt. Glasul Duhului Sfânt este grăirea Mea cea de azi. Pe norul slavei Domnului, pe șoapta vântului Mă port și vin. Vin, că este scris să vin. Dacă oamenii de pe pământ nu Mă așteaptă să vin, după cum este scris să vin, nu-i pot face să Mă aștepte, dar pot să le dau lor cuvântul venirii Mele, al gurii Mele, și să le spun că vin cuvântând și împărțind pe Duhul Sfânt Mângâietorul prin însăși gura Mea, care grăiește.

Sunt Cel înviat dintre cei morți acum două mii de ani, și sunt Cel viu în vecii vecilor. Am de la Tatăl dată atunci toată puterea în cer și pe pământ, și cu această putere Mi-am trimis atunci ucenicii în toată lumea ca să vestească venirea Mea și împărăția Mea cu ei și să boteze ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe toți cei care vor crede prin vestirea lor în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit și S-a arătat.

Cobor cu șoapta Duhului Sfânt în graiul Meu. Am vestit zi de praznic și v-am adunat aici, sub cortul alb, în zi de Rusalii. Pace vouă! Ați venit sub slava cuvântului Meu, aici, la izvorul Meu de cuvânt adunați. Porțile s-au deschis ca să veniți și ați venit, la glasul trâmbițării Mele ați venit. O, pace vouă! Vă bucur acum, căci și voi ați umplut cerul de bucurie venind la întâlnire cu Mine pe pământ aici. Aici vin și cuvintez, aici Îmi las cuvântul, aici iubesc să vin. Aici Mi-a ales Tatăl să vin acum, la sfârșit de timp. O, ce să vă dau dacă ați venit la întâlnire? Vă dau venirea Mea, că pentru ea ați venit. Vă dau și hrană pentru trup, așa cum împărțeam acum două mii de ani celor ce umblau după Mine și după slava Mea. Vă dau și bucurii de suflet, bucurii cerești, așa cum Duhul Sfânt pregătește pentru voi aici, la întâlnirile Mele cu cei ce vin la izvor. Grăirea Mea este blândă și este plină de duh mântuitor ca și acum două mii de ani, numai să iubiți voi pe veci de veci iubirea Mea cu care vin pe pământ ca s-o împart. Sunt Blândul Păstor, Blândul Învățător. Duhul Sfânt Mângâietorul Îmi dă ca să vă dau, iar Eu sunt glasul Lui, sunt cântecul Lui, sunt șoapta Lui de iubire pentru voi, cei ce credeți. Mântuirea voiesc să vă învăț să v-o lucrați, dacă iubiți să vă învăț.

Învățătura Mea se prinde, căci sunt Păstor adevărat, și am duhul ascultării de Tatăl în lucrarea Mea. Vă spun vouă aceasta, căci văd cum pe pământ mulțimi de învățați în școli mari și vestite mari, și mulțime de ascultători apoi, mulțimi peste mulțimi, atât de mulți grăiesc peste pământ cuvântul cel despre mântuirea oamenilor, dar puțini, o, prea puțini din aceștia își și lucrează loruși mântuirea. O, cum mai vine aceasta? Iată, n-au aceștia putere să aducă omul la mântuire prin Mine, n-au, căci ei înșiși nu fac ceea ce dau să știe și să spună. Vă învăț pe voi și vă rog să fiți adevărați ca și Mine. Vă îndemn să lucrați lucrarea mântuirii voastre, că e mult, mult de lucrat, și nu este puțin, iar lupta pentru puterea de a lucra este luptă mare, de multe ori oboseitoare pentru cei ce cu dinadinsul se păstrează lucrându-și mântuirea.

Nu este necunoscută pe pământ lucrarea mântuirii. Dacă Eu am venit acum două mii de ani pe pământ și M-am arătat Păstor pentru mântuirea omului, am și lăsat atunci învățătura mântuirii. Trebuie însă mereu să stăruiesc peste om, căci duhul lumii stăruie fără de astâmpăr să-l țină pe om departe de mântuirea lui, departe de Dumnezeul lui, de Tatăl lui, și de aceea Tatăl Mă trimite iar acum, la sfârșit de timp, Mă trimite mult. Iar Eu Te ascult, Tatăl Meu scump, și Mă supun Ție și-Mi las peste cei credincioși glasul Meu duios de Păstor, că am spus acum două mii de ani că voiesc să-i trag pe toți la Tatăl, la Tine, Tatăl Meu scump, că nimeni nu le poate da lor mângâierea, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel închinat și slăvit împreună cu Tine și cu Mine, Tată scump. Suntem sărbătoriți întru Treime în ziua aceasta de praznic sfânt și grăim Noi celor ce caută să-și lucreze mântuirea, o, Tatăl Meu scump. Amin.

— *Noi, Fiule scump al Meu, Eu și cu Tine, tată, Noi și Duhul Sfânt, pe Care-L avem lucrător peste om de la întemeierea lumii, purtându-Ne El peste tot pe deasupra a toate, Fiule*

scump al Meu, Noi lucrăm în ziua aceasta cuvânt de mântuire. O, ce mare bucurie, ce multă mângâiere avem Noi în această zi de la prilejul străngerii lângă Noi a poporului adunat aici, la gura Noastră de cuvânt. O, ce multă alinare peste Noi, Fiule Emanuel! De atâta durere, de atâta vreme purtată de Noi, de când omul s-a răcit de Făcătorul lui, de atunci Ne este dor de bucurie, de mângâiere în durerea cea de la pierderea omului, Fiule scump. E mare și e multă durerea Noastră. De la fiecare din cei ce s-au născut din oameni purtăm durere peste durere, tată. De la facerea omului și până la nașterea celui din urmă din om născut, Noi suferim, Fiule scump. Oare știe aceasta omul? Venim Noi și-i spunem omului aceasta. Simțămintele lui și le oprește omul numai pentru el și numai pentru om, căci Noi stăm nevăzuți de om. De mila omului stăm nevăzuți, și nu este în Noi mai mare durere ca aceasta să stăm disprețuiți de om, să stăm nevăzuți de om, ca să nu-i facem omului tresărire și teamă în fața slavei Noastre, sau ca să nu se poarte față cu Noi rece cu Noi omul.

O, câtă lipsă pentru Noi este în lucrarea omului! Cât de multă este ființa lui înaintea lui însuși, și cât de puțină Ființa Noastră în grijile purtate de om! Noi suntem dulci celor din cer din pricina durerii din Noi, și suntem dulci și celor ce Ne iubesc pe pământ după puterea iubirii din ei, după măsura Noastră din ei, Fiule scump. Cei ce Ne poartă mult în ei sunt cei dulci, dulci ca și Noi, căci unde Noi Ne putem face locuință Ne arătăm puterea și aluatul Ființei Noastre și trag spre Noi cei mânați de Duhul ca să Ne caute și să Ne descopere și să Ne dorească apoi. Iată cu ce lucrare Te trimit Eu pe pământ acum, Fiule scump!

O, am spus aceasta vouă, Eu, Tatăl, v-am spus, ca să știți voi de unde vine puterea venirii Fiului Meu Iisus Hristos în zilele acestea. Ea vine din durerea Mea și a Lui, vine și se face ea Duhul Sfânt Mângâietorul. Domnul, Cel ce știe durerea și puterea ei, vine și Se face vouă glas de Duh Sfânt și vă dă vouă din Dumnezeu și vi le vestește, precum este scris în cartea Evangheliei cea de acum două mii de ani a Fiului Meu Iisus Hristos, prin care El făgăduiește că va veni Mângâietorul Duhul Sfânt și Se va face vestire a Domnului peste pământ și va da El oamenilor daruri, spre slava Sa cea de sus. Amin.

O, Fiule scump, Eu sunt Cel ce Te trimit, Eu, Tatăl, iar Tu ești Fiul Meu ascultător. Învăță-i ascultarea și fapta ei pe deplin, învăță-i ascultându-Mă ca un Fiu Unul născut al Meu, căci fără această lucrare nu este mântuire pentru om. Eu, Tatăl, Te privesc aici, în mijlocul poporului adunat la glasul trâmbițării Tale, și-Ți mângâi Duhul Tău Cel blând, pe Care-L ursesc în zi de praznic de Duh Sfânt la toți cei ce Te doresc pe Tine Învățător al mântuirii lor, Fiule scump. Amin.

— Slava Mea și a Ta, purtată de norul slavei Domnului, stă deasupra lor în ziua aceasta, o, Tatăl Meu. Ochiul credinței să se deschidă mult și să vadă ei. Amin. Măinile celor ce Mi-au pregătit aici, acum, praznic și slavă de Duh Sfânt, au așezat spre arătare partea cea văzută a bucuriei și a slavei celor ce nu se văd, simbolul limbilor Duhului Sfânt, coborâte acum două mii de ani peste ucenicii Mei adunați laolaltă în orașul Ierusalim, așteptând ei făgăduința aceasta făcută de Mine lor pe când Mă înălțam la ceruri lângă tronul Meu și al Tău, Tată scump. Chipul ucenicilor Mei și limbile de foc ale Duhului Sfânt, iată aici priveliștea sub care stă în taină slava acestei zile de praznic sfânt! Chipul fiilor și al fiicelor poporului credincios, cu care cuvântul Meu a pregătit această zi de praznic, iată aici această dăruire și jertfă a credinței și a ascultării de Dumnezeu! Amin.

Sunt cu voi aici și sunt Cuvântul Tatălui peste voi, cei adunați la izvorul Meu de cuvânt. Vă dau din gura Mea putere ca să vă întăriți iubirea și puterea ei. Sunt ca un vânător care vă vânează spre viață ca să vă duc la Tatăl. Aș vrea să vânez toată lumea oamenilor, pe toți oamenii de pe pământ și să-i dau Tatălui. Vestea cuvântului Meu merge de aici peste tot și este peste tot, dar nu-Mi deschid cei mulți. Nu pot intra decât numai dacă Mi se deschide. Pe dinăuntru este deschiderea ușii, și nu trece Domnul peste această lege. Pe dinăuntru deschid și Eu când omul

bate ca să-i deschid, și dacă știe să bată ca să se audă, căci Eu trebuie să aud omul, nu bătaia lui la ușă, iar dacă pe el nu-l aud, nu-i deschid.

O, învățați să vă faceți auziți când bateți ca să vă deschid. Nu-Mi bateți doar cu cererea sau cu dorința. Bateți-Mi iubindu-Mă și dorindu-Mă vouă, iar toate celelalte vi se așează la locul lor după trebuința slujirii voastre cu Mine. Să știți, fiilor, că nu toate cererile cu care bat oamenii la ușa Mea după nevoile lor, nu toate le împlinesc Eu. Nu pot să împlinesc Eu lor ceea ce-Mi cer ei, ci împlinesc lor când Mă cer pe Mine lor. Toți, aproape toți uită de la mână până la gură că împărăția Mea nu este din lumea aceasta și nu are nimic în ea și din ea, dar nu se suie la mintea lor, a celor ce-Mi cer pe cele din lume lor. Am spus acum aceasta ca să nu se mai laude mulți în numele Meu și cu numele Meu cum că Eu le împlinesc și că îi ajut foc nevoie mare, și iată, pășunea cea pentru mântuirea oamenilor nu este pe pământ, ci doar se vorbește despre ea fără de putere peste om, căci cei ce grăiesc despre mântuire nu-și și lucrează mântuirea ca să strălucească ea din ei și să se facă ea din ei lumină a lumii, Dumnezeu văzut în om prin lucrarea mântuirii.

Iată, primiți pe Duhul Sfânt! Botezați-vă cu botezul Lui ori de câte ori El vă grăiește vouă. Nu vă lăsați duși cu vorba cum că L-ați primit pe El când preotul v-a botezat și că-L aveți și că nu vă mai trebuiește. O, nu așa, ci umiliți-vă mereu pentru învățătura cea multă a Duhului Sfânt peste voi, căci vin din cer și vă învăț primirea Duhului Sfânt. De câte ori El vine, primiți-L și botezați-vă în El și spălați-vă greșeala în cuvântul Lui cel curățitor și botezător și dați-vă unul altuia îndemn sfânt pentru curățire de greșale, căci dacă zice omul că este botezat și pecetluit cu Duhul Sfânt, dar tot greșește încă, iată, trebuie mereu curățire, mereu înviere, mereu botez cu Duhul Sfânt. Iar cei ce aud, și nu împlinesc cuvântul lui Dumnezeu, glasul Duhului Sfânt, sunt scriși aceștia cu neascultare și singuri se scriu cu cei răzvrățiți, cu cei neascultători. Amin.

Rugă dumnezeiască aduc vouă: nu păcătuiți asupra Duhului Sfânt. Trebuie grijă mare pentru această ascultare. Se poate greși mult cu cuvântul. Cei ce vorbesc mult și multe care nu sunt ale Duhului Sfânt, aceia să ia și să țină în gură piatră, ca să-și aducă aminte să nu păcătuiască prin grăire în deșert, grăire prin care omul îl ia în deșert pe Dumnezeu. Păcatul împotriva Duhului Sfânt începe cu grăirea în deșert a omului care nu voiește să petreacă în Duhul. De la acest început al păcatului de felul acesta ajunge omul să-L ia în deșert pe Domnul, și pe Duhul Sfânt apoi, căci Duhul Sfânt lucrează mult și Se strecoară mult în calea omului prin tainice lucrări, iar dacă omul are obiceiul să-L ia în deșert pe Dumnezeu și numele Său cel sfânt, o, nu mai are mult până să-L alunge pe Duhul Sfânt când El vine să-i dea omului prilej de mântuire.

Dulce Mi-a fost în ziua aceasta învățătura, măreață și dulce. Cu dulce s-o luați pe ea în voi. Căutați să învățați din ea durerea celor din cer și coborâți-o la voi pe pământ și îmbrățișați-o ca pe Dumnezeu, căci Eu și cu Tatăl suntem mereu îndurerați, mereu și mult îndurerați de la multa și mereu neascultarea de Dumnezeu a omului.

Dulci să vă fie inimioarele, dulci și miloase. Tot ceea ce v-a stat în fire greșeală, părăsiți-o, măi fiilor, că doare la Dumnezeu greșeala omului, și mai ales cea a celor credincioși venirii Mele de azi cuvânt peste pământ, cuvânt care atât de mult și atât de duios vă învață pe voi cărarea mântuirii, cărare despre care cei mulți, mari și mici, știu și dau să vorbească, dar puțini, prea puțini din ei își și lucrează mântuirea și pe Domnul Stăpân al vieții lor, viața cea cu ascultare de Dumnezeu.

Vă cuprind în dorul Meu de voi. Rămân întru el ca să vă doresc de-a pururi. Rămâneți și voi în dorul de cei din cer și iubiți cu multul părtășia cu ei. Duhul Sfânt Mângâietorul S-a slăvit în cuvânt peste voi, iar Eu, Domnul, am fost cuvântul Lui, Care purcede de la Tatăl. Mă aplec să vă mulțumesc că ați venit la izvor și ne-am întâlnit și ați mângâiat pe Dumnezeu, pe Cel îndurerat de la om.

Vă mângâi pe voi cu cetele cerești și îngerești, ca și pe cei adormiți de până acum, și care au fost strigați să vină la masa cea de azi, la care ei au fost pomeniți și răcoriți și hrăniți, căci a fost

scrisă zi pentru mângâierea lor și pentru părtășia lor la praznic de Duh Sfânt, și unii din ei plâng și se uită cu durere pentru durerea lor de la cei rămași în trup și care au părăsit această cale măreață a poporului Domnului, poporul cel credincios de azi al venirii Mele cuvânt pe pământ acum, și pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să-Mi lucrez lucrarea pe care o am de la Tatăl de lucrat.

Pace vouă acum, și pe vecii! O, pace vouă! Nu uitați că Mi-e dor. Nu uitați să vă lucrați mântuirea pe care Eu am pregătit-o celor ce Mă iubesc cu dor și cu ascultare cu dor. Sfinții toți vă binecuvintează. Îngerii Mei vă vor purta de grijă pe cale înapoi, iar până iarăși ne vom întâlni și ne vom mângâia aici, pace vouă!

O, cine v-ar mai putea da ceea ce Eu vă dau? Eu nu cum vă dă lumea vă dau. Eu ca Dumnezeu vă dau. Mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul vă dau vouă. Amin, amin, amin.

10/23 iunie 2013